

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς 4ε χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (ἐπὶ τῇ εἰς Βιέννην προσεχέει μεταβάσει τοῦ βασιλέως Γεωργίου). — Μακεδονία. — Περιήγησις εἰς τὸν Πόντον (Κ. Παπαμιχαλοπούλου). — Ἡ Τραπεζοῦς. — Πόσοι εἶναι οἱ ἐπὶ τῆς γῆς Βούλγαροι. — Ἀγγέλματα καὶ θρύλοι. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. Τελευταία Εἰδήσεις. — Ἐπιφυλλίς (περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ Γ. Χατζηδάκη, καθηγητοῦ τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1903.

Ἐλκεῖ τὰς πρὸς τὴν Ἑλλάδα τῶν ἰσχυρῶν εὐνοίας ἄνευ ἐξευτελισμοῦ ὁ βασιλεὺς Γεώργιος, καίτοι δὲ τὸ ἑλληνικὸν κράτος μετὰ πολλῆς τῆς μαλακίας φέρεται στρατιωτικῶς, ἡ θέσις αὐτοῦ δὲν ἀπώλεσε πᾶσαν ἀξίαν.

Κατὰ τῆς ὑπονοίας, ὅτι ἐν τούτοις παρωδοῦμεν τοὺς λόγους τοῦ μεγίστου ἱστορικοῦ, ἀντιτάσσονται τὰ πράγματα.

Ἄν καὶ ἐν τῇ ἐσωτερικῇ διοικήσει τῆς χώρας αὐτοῦ πλειστάκις ἐπέλιπε τὸν βασιλέα Γεώργιον ἢ ἐπιθυμητὴ εἰς πάντα ἡγεμόνα εὐστάθεια θελήσει ἐπὶ μεγίστῃ βλάβῃ τῆς ἀπροσκόπου ὕλικῆς καὶ πνευματικῆς προόδου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἡ ὑπὲρ τὸ δέον διαλλακτικὴ αὐτοῦ διαγωγή πρὸς τὴν ἐφήμερον ἰσχυρὴν τῆς δημοκρατίας ἀπεθάρσυνε πολιτευτάς, ὡν μόνῃ ἀρετῇ ὑπῆρξεν ἡ ἀσχερὰ ἰκανότης νὰ ἐξεγείρωσι τὰ τυφλά, ἄγρια καὶ ἐν τελείᾳ ἀντιθέσει πρὸς τὸν νόμον, πρὸς τὸ ἀληθὲς συμπερόν, πρὸς τὴν ἠθικὴν τελοῦντα ἐνστικτικὰ ἡμαθὺς ὄχλου, ἂν καί, ἐπαναλαμβάνομεν, περὶ τοῦτο ἡ κρίσις αὐτοῦ ἱστορικοῦ ἐνδέχεται νὰ μὴ ἀποβῇ εὐμενὴς τῷ βασιλεὶ τῶν Ἑλλήνων, ἀναντίρρητον εἶναι καὶ ὁμολογούμενον καὶ παρ' αὐτῶν τῶν ἐξ ἰδιοσυγκρασίας πρὸς τὸν λόγον βεπόντων, ὅτι ἐν τοῖς ἐξωτερικοῖς ζητήμασι ἐξεπροσώπησεν αἰετοῦ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων τὴν προσφιλεῖ του Ἑλλάδα μετ' αὐτοῦ ἄριστοτεχνικῆς δεξιότητος. Ἐξ ὧν τῶν λεγομένων ἀρετῶν τῆς διπλωματικῆς τέχνης ἡ γνησιωτάτη καὶ ἀναμφισβήτητος ἀπαρίτητος εἶναι ἡ ὑπομονὴ, ἐν ταύτῃ δ' ἀκριβέστερα διέπρεψεν ὁ βασιλεὺς Γεώργιος καὶ ὑπεσκέλισε καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐντριβεστάτους περὶ τὴν θεράπεια τῆς δυστρόπου ταύτης θεᾶς ἄνδρας τῆς Βυρῶνης.

Οὐδενὸς ἔθνους ἡ διπλωματικὴ ἱστορία ὑπῆρξε παραχωροστέρα τῆς κατὰ τὴν τελευταίαν τεσσαρονταετίαν διπλωματικῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος. Δίκην κλυδωνιζομένου σκάφους ἡ Ἑλλάς κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὅτε μὲν ἐφέρετο ὑπὸ τῶν κυμάτων ἔθνος, ὅτε δ' ἐδυθίζετο εἰς τὰς βαθεῖας αὐλακὰς τοῦ ἄλλοπρὸς ἄλλου πόντου τῆς οἰκουμένης πολιτικῆς μόλις ἐκφεύρουσα τὸν καταποντισμὸν, ἵνα καὶ πάλιν ἀνέλθῃ οἰανὲν ὑπόπτερος ἐπὶ τῶν ἀρῶν τῆς τρικυμίας. Τὰ πάντα κατὰ τὴν φορὰν ταύτην μετεκινούντο ἐν Ἑλλάδι καὶ τύπος καὶ δημοσία γνώμη, πολλάκις δὲ καὶ κυβερνήσεις, καὶ οἱ πρῶνι εὐεργέται ἐδέχοντο ἄρας ὡς θανάσιμοι πολέμιοι, οἱ δὲ τῆς χθὲς ἀπονδοὶ ἐχθροὶ ὕμνο-λογούοντο ὡς σωτῆρες. Εἰς μόνον ἄνθρωπον ὡς ἀπὸ τῆς ἀσφάλους ἀσάλευτος μεθ' ὑπομονῆς βαλασσομάχου κυβερνήτου ἀναμείνων ὡς ἀπαράιτητον τὴν μεταστροφὴν τῶν πραγμάτων, ὁ βασιλεὺς Γεώργιος!

Μετὰ σπανίας διορατικότητος, ὡς ἀληθὲς μάντις διέγνωσε τὰς παρὰ τοῖς ἀνθρώποις συνήθειας μεταβολὰς καὶ μετὰ γνησίως διπλωματικῆς λεπτότητος διέκρινε τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τῆς πολιτικῆς των, τὰς αὐλὰς ἀπὸ τῆς διαγωγῆς των κυβερνήσεων αὐτῶν, τὰς κυβερνήσεις ἀπὸ τῶν συμφερόντων τῶν παρ' αὐτῶν ἀρχομένων. Θέλων νὰ ἀγνοῇ τὰς προθέσεις καὶ τὰς πολιτικὰς τάσεις, τὰς πολλὰς ἐναντιοτάτας πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος του, προσεφέρετο πρὸς πάντας ὡς φίλος καὶ δὲν ἀπῆλθε πρὸς φίλους καὶ ἐχθρούς νὰ συνηγορῇ ὑπὲρ τῶν δικαίων τοῦ λαοῦ τοῦ μετὰ τῆς ἡμέμου ἐκείνης καὶ ἀδιάστου ἀξιοπρεπείας, ἣν ἀρύεται ἐκ τῆς

διπλῆς συνειδήσεως τοῦ τε δικαίου τῆς χώρας τοῦ καὶ τοῦ ἀξιώματος τοῦ βασιλικοῦ οἴκου, ἐξ οὗ κατὰγεται, βασιλικώτατος ἐν τούτῳ ἀποδεικνύμενος.

Εἰς τὴν ἐπιμονὴν ταύτην καὶ ὑπομονὴν τοῦ βασιλέως Γεωργίου φερίει ἡ Ἑλλάς, ἐπὶ ἡ δυναστεία αὐτῆς οὐδένα ἐχθρὸν ἔχει ἐν Εὐρώπῃ. Εἰς τὴν διαγωγὴν ταύτην χρεωστεῖ θετικώτερα καὶ ἀπτότερα ἅμα ἀποτελέσματα. Ἐμπεποτισμένους τὰς πατριαρχικὰς ἀρχὰς τοῦ πατρικοῦ οἴκου, τῆς εὐλαθείας καὶ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς γηραιούς τῆς Εὐρώπης μοναρχικοὺς οἴκους, ἀρχὰς, αἵτινες συννοοῦσι τὰ βασιλικὰ γέννη εἰς ἀδιάρρηκτον ἀλληλεγγύην καὶ αἵτινες πλέον ἢ ἅπασι ἔσωσαν καὶ ἀσφαλῶς μέλλουσι νὰ σώσωσι τοὺς λαοὺς τῆς Εὐρώπης ἀπὸ συμφορῶν μεγάλων αἱματηρῶν πολέμων, οὐδέποτε διέλειπεν ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἐπιδεικνύων αὐτοῦ ἡμετέρας καὶ εὐκρινεστάτης ἀφοσίωσιν πρὸς τὸν ἱπποτικώτατον τῶν μοναρχῶν, πρὸς τὸν εὐγενέστατον τύπον ἀληθοῦς μεσαιωνικοῦ ἡγεμόνος, πρὸς τὸν πολυπαθῆ, ἀλλὰ καὶ ἐνδοξότατον, τοῦτ' ἐστὶ μετὰ σπανιωτάτης δεξιότητος παρακάμψαντα τοὺς δεινότητους τῶν σκοπέλων, ἀρχηγὸν τοῦ Ἀψβουργικοῦ οἴκου, τὸν γηραιὸν καὶ ἐν Ἑλλάδι σεπτότατον Φραγκικὸν Ἰωσήφ.

Ἀρά γε τοῦ τιμημένου μονάρχου τούτου οἱ σύμβουλοι ἐκινήθησαν εἰς μεζῖονα καὶ προσεκτικωτέραν ἐξέτασιν τῶν πραγμάτων τῆς μικρᾶς Ἑλλάδος ἐκ τῶν αἰετίζαντων τρυφεροτήτων τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Φραγκίσκον Ἰωσήφ ἢ ἑτικῶς εἰς τοῦτο συνετέλεσε διὰ τῶν συνηγοριῶν τοῦ ὁ βασιλεὺς Γεώργιος;

Περὶ τούτου θ' ἀποφανθῇ ποτε ἡ ἱστορία μετὰ βεβαιότητος, ἀλλ' ὑπόπτερον καὶ ἂν συμβαίνει, ἐν τῇ διαγαστέρᾳ ἐπισκοπήσει τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἑλληνικῶν πραγμάτων ὑπὸ τῶν ἐν Βιέννῃ ἡ ἐπιδράσις τοῦ βασιλέως Γεωργίου δὲν εἶναι παντάπασιν ξένη.

Καὶ ἂν μὴ ἐν τῇ κυρίᾳ σημασίᾳ τῆς λέξεως δὲν ἀπέδωκεν εἰσέτι οἱ Ἕλληνες τοσοῦτον φίλον καὶ ὁμόσπονδον ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ κοινῶν συμφερόντων πρὸς τὴν διπλὴν μοναρχίαν, καθ' ἣν ἔνοιον ἐξεφράσθη ὁ «Πεσταῖος Λόγος» τὴν προπαρελθούσαν ἐβδομάδα, μέγα, ἀνεκτίμητον κέρδος εἶναι, ἐπὶ — καὶ δυνάμεθα τοῦτο μετὰ πληροῦς πίστεως νὰ βεβαιώσωμεν — ἐπαύσαμεν ὄντες ἐχθροὶ πρὸς τὴν γείτονα αὐτοκρατορίαν.

Ὁ διανυθεὶς χρόνος δὲν ἐτίθη ἐπὶ ματαίῳ ἐν ταῖς πρὸς τὴν Αὐστρίαν σχέσεσι τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἐκρίσις προαιωνίων, βαθύτατα ἐμπεπνημένων καὶ εἰς βασιμωτάτους ἱστορικοὺς λόγους ἐρειδομένων προλήψεων καὶ μνησικαϊῶν εἶναι τῷ ὄντι ἀνυπολόγιστον σημασίας διὰ τὰ ἀμοιβαία συμφέροντα Αὐστρίας καὶ Ἑλλάδος ἐν τῇ Ἀνατολῇ, τὴν ἀλήθειαν δὲ τοῦτο σαφὲς καθίστασιν οὐ μόνον τὰ ἐν Μακεδονίᾳ νῦν γινόμενα, ἀλλὰ καὶ ἡ προϋπάρχουσα ὁριμότης τῆς ἀφεύκτως ἐκραγησομένης κρίσεως ἐν Ἀλβανίᾳ καὶ Ἡπείρῳ.

Ἀπερροφθήμενον πολὺ οἱ Ἕλληνες, ὅχι βεβαίως παρὰ λόγον, ἐκ τῆς ὀξείας κρίσεως, ἣν τεχνικῶς παρσκευάσαν ἐν Μακεδονίᾳ οἱ Βούλγαροι καὶ οἱ ὀπισθεν αὐτῶν κρυπτόμενοι παντοῦ τοῦ Πανσλαβισμοῦ πράκτορες. Ἀλλ' ἂν κατὰ τὴν ἐξύττητα ὑστερῶσι τὰ ἐν Ἀλβανίᾳ καὶ Ἡπείρῳ παρσκευαζόμενα, ἡ τύχη τῶν χωρῶν τούτων εἶναι οὕτω ἀναποσπάστως συνδεδεμένη πρὸς τὴν τύχην τῆς Μακεδονίας, ὥστε κατ' ἀναπόδραστον ἀνάγκη ἡ τελικὴ ὥρα κοινὴ θὰ σημάξη καὶ σύγχρονος καὶ διὰ τὰς τρεῖς ταύτας μεγάλας ἐπαρχίας.

Εἰμῶθα διὰ τοῦτο ὑπόχρεον νὰ στρέψωμεν ἐξ ἴσου ἀμείριστον τὴν ἡμετέραν προσοχὴν καὶ πρὸς τοῦτο τὸ σημεῖον καὶ νὰ ἐξετάσωμεν εἰς τί ἐν τούτῳ συμπίπτουσιν ἄνευ συγκρούσεως τὰ συμφέροντα Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας.

Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦδε πρὸ πάσης λεπτομερεστέρως ἐρευνῆς δυνάμεθα νὰ ἀποφανθῶμεν, ὅτι κοινὰ ἀρχαὶ καὶ κοινὰ τάσεις καὶ ἡ αὐτὴ περὶ τῶν μελλόντων πρόνοια ἄριστα συννοοῦσι τὴν μικρὰν Ἑλλάδα πρὸς τὴν ἰσχυρὰν αὐτοκρατορίαν καὶ ἀπὸ τῆς πίστεως ταύτης τῆς εὐλικρινοῦς ἀντολόμεν τὸ καθήκον νὰ ἀποδώσωμεν πρὸς τὴν γηραιὴν μοναρχίαν θερμότητα τὰ εὐχαριστήρια τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ παρασκευα-

ζομένη ἐγκαρδίῳ ἐν Βιέννῃ δεξιώσει τοῦ ἡμετέρου βασιλέως!

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Θεσσαλονίκης ἀπὸ 3 Ὀκτωβρίου τὰ ἐπόμενα λίαν ἀξιανάγνωστα.

Μεθ' ὧν τὰς ἐπισήμους δὴν διαβεβαιώσεις καὶ κοινοποιήσεις περὶ καταστολῆς τοῦ ληστανταρτικοῦ κινήματος ἐν Μακεδονίᾳ, ἡ κατάστασις δυστυχῶς ἐξακολουθεῖ οὕσα ἡ αὐτὴ καὶ ἐν χείρῳ μάλιστα κατὰ τὰ βορειοανατολικά ἰδιω διαμερίσματα, ἐνθα, ὅπως πανταχοῦ καὶ πάντοτε, οἱ τὴν Βούλγαροι καὶ Τούρκοι ἀμοιβαίως ἀμιλλῶνται τίς τῶν δύο νὰ ὑπερβῇ τὸν ἄλλον κατὰ τὰς κακοουργίας, τὴν ἀσχερῶτητα καὶ τὸν φανατισμὸν! Ἐν τῇ περιφερείᾳ Ραζ-λοκίου καὶ περὶ τῆς Ἑλληνικωτάτης πόλεως Μελενίκου πλείστα χωρία ἐγένοντο παρανόλημα ἀφ' ἐνὸς μὲν τῶν βομβῶν καὶ τῆς δυναμίτιδος ἀφ' ἑτέρου δὲ τῶν Τούρκων τηλεβόλων, γυναικοπαῖδα δὲ πλείστα δακτυλοφύλακται ἀποφύλακται τῶν διαγινόμενων ἐπὶ βαρβαρότητι στοιχείων. Χθὲς ἐπὶ ἐγένετο κακοῦργος ἀποπειρὰ ἀνατιναξέως τοῦ σιδηροδρομικοῦ συρμοῦ διὰ δυναμίτιδος παρὰ τὸ Κυλιντήριον 3ωρον σχεδὸν ἀπὸ τῆς Θεσσαλ. σιδηροδρομικῆς ἀπὸ τῆς εὐτυχῆς ὁμῶς ἀποτυχούσας, καὶ μόνον ἐλαφρὰς τινὰς ζημίας ἐπένεγκούσα εἰς τὸ πρὸ τοῦ στρατιωτικοῦ τραίνου διελθὼν κατοπευτικὸν τοιοῦτον, πληρωθέντος μόνον τοῦ μηχανικοῦ. Ἐπίσης κατεστράφη ὑπὸ κοιμητῆζ ἡδὼν καὶ χωρίον τι Τούρκικὸν πλησίον τοῦ Κυλιντηρίου κείμενον καὶ ἀποτελούμενον ἐκ 200 καὶ πλέον οἰκῶν κατασφάγντων ἀνθρώπους ὑπὸ τῶν βουλγάρων πάντων τῶν ἐν αὐτῷ γυναικοπαίδων!

Ὡς βλέπετε οἱ ἀδιόρθωτοι καὶ πρωτότυποι οὗτοι ἐλευθερωταὶ τῆς Μακεδονίας ἐξακολουθοῦσι καὶ θὰ ἐξακολουθήσωσιν εἰς τὰς κακοουργίας των καὶ τὰ αἰσχρὰ ἐν τῇ ἀτυχεῖ πατρίδι μας. Ὁ ἀρξάμενος ἤδη χειμῶν εἰς τὰ βορρεια καὶ ὀρεινὰ μέρη, ἀφ' ἐνὸς μὲν περιόρισε τὰ πολυάριθμα τουρκικὰ ἀποσπάσματα εἰς ἑλλ. πόλεις, χωροπόλεις καὶ χωρία, (τίνα ἀκριβῆς ἢ ἀπληρώσας τὴν τιμὴν, ἣς ἀξιοῦνται διὰ τῆς παρουσίας τῶν ὁμοφυλῶν τοῦ Μπαχτιάρ πασᾶ) ἀφ' ἑτέρου δὲ διευκολύνει τὰς εισβολὰς καὶ ἐπιδρομὰς τῶν ὁπαδῶν τοῦ Σαράφωφ, οἵτινες ἀρῶν διαχειμῶσιν εἰς τὰ γνωστὰ πλέον αὐτοῖς καταφύγια καὶ χειμαδιὰ, θὰ φανῶσι τὴν προσεχῇ ἄνοιξιν ἐπαναστατούντες καὶ πάλιν κατὰ τὸν καθιστώμενον. Φρονοῦμεν ὅτι καὶ τὸ νέον διάδημα τῶν Μ. Δυνάμεων πρὸς ἐπιβολὴν Ἑλέγγου καὶ ἐπιδύφους ἐπὶ τῶν Μακεδονικῶν πραγμάτων θὰ ναυαγήσῃ λαμβανόμενης ὑπ' ὅψιν τῆς κατὰ βάθος ἀσυμφωνίας τῶν Δυνάμεων μεθ' ὧν τὰς προτάσεις καὶ ἡγεμονικὰς διαβεβαιώσεις περὶ τοῦ ἐναντίου. Ἡ Τουρκία ὡς τοῖς πᾶσι γνωστὸν, εἶναι ἀνικανὸς ἐκ προθέσεως εἰς παροχὴν μεταρρυθμίσεων εὐρείας καὶ καταλλήλων τὰ πάντα παραδέχεται, τὰ πάντα ὑποσχεῖται καὶ οὐδὲν πράττει. Κατὰ τὴν ταπεινὴν ἡμῶν γνώμην καὶ αἱ δευτέραι αὐτὰς μεταρρυθμίσεις ἐν τῇ ἐνάρξει τῆς ἐφαρμογῆς των θὰ ναυαγήσωσιν ὅπως καὶ αἱ πρώται. Ἄν δὲ τὸν χειμῶνα, ἀκριβῶς διότι εἶναι χειμῶν, τὸν διελθόμεν ἐν σχετικῇ κίπῳ ἡσυχίᾳ, τὴν ἐρρομένην ἄνοιξιν πρὶν ἢ ἡ πολυθρύλητος Ῥωσοαυστριακὴ πρὸς τὴν ἀπραγματοποίησιν ἢ ἀρθεῖται πρὸ νέων κινήσεων ἴσως ἄλλου εἴδους καὶ ἄλλης φύσεως. Ἄν οἱ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἰθύνοντες τὰς τύχας δὲν ἐστερήθησαν καὶ τοῦ κοινῷ νοῦ, ὡς προπαρσκευάσωσι τὸ κράτος ἐκ τῶν ἐνόντων πούλαχτον στρατιωτικῶς, ἵνα δυνηθῇ νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ ἀπαράγραπτα δίκαιά του ἐπὶ τῆς Ἑλληνικωτάτης πατρίδος μας.

Συστηματικὴ πλέον κατέστη ἡ καταπίεσις καὶ καταδωρεῖς τοῦ Ἑλλ. στοιχείου τῆς Μακεδονίας ὑπὸ τῶν φίλων μας Τούρκων. Οὗτοι κουτοπόνηροι εἰς ἅκρον ὄντες καὶ ὅλῳ ἐν πρακτικῷ διαβλέποντες ὅτι καὶ πάντοτε μὲν μάλιστα δὲ νῦν, ὁ Ἑλλ. πληθυσμὸς ἐκ προσαυθῆ καὶ δὲν ἀποδυναστεύη κηθίσταται ἐντὶ μάλλον ἐπιβόας, προβαίνουσιν ἐκ παραλλήλου καὶ εἰς τὴν ἐξόντωσιν τῶν Ἑλλήνων ἐμμέσως ὅπως καὶ τούτους ἐξαθνήσκουσι δοθείσας οὕτω καταλλήλους κατ' αὐτοὺς εὐκαιρίας. Εἶναι παρ' ἡμῶν ὅτι εἰς ἅπαντα τὰ βουλγάρφωνα χωρία, ἀτινα κατεστράφησαν πλέον τῶν 30—50 οἶκα ὑπῆρχον Ἕλληνες, οὕτω διούμενον δὲν ἐπρόσταυθησαν, ἀλλὰ καὶ λογισθέντες ὡς βούλγαροι, ἐκ προθέσεως ἐξοντίζονταν. Ἡ σημερινὴ πολιτικὴ τῆς Τουρκίας συνοψίζεται εἰς τῆς: Ἐξόντωσις μὲν τῶν Κομιτατζήδων ἀλλὰ καὶ ὅσον τὸ δυνατόν ἐξαθνήσκωσι τῶν εὐλοχρηστέων καὶ πολυτέλειοις Ἑλλήνων: ὅρα καὶ Κρούσοβον, Μπαχτιάρ πασᾶ, Ἰσμάηλ μπένι, καὶ πλείστα Ἑλληνικά χωρία ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ γενναίου καὶ φίλου Αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ τελένια καὶ μὴ ὑπάρχοντα νῦν!

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπροῖδην, διευθύνον
Ὁδὸς Ἰπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΟΝΤΟΝ

Ταύτην τὴν ἀπείρητον ἐπιγραφὴν φέρει τὸ ὄρατον, διὰ λαμπρῶν εἰκόνων κεκοσμημένον καὶ ἐκ 352 σελίδων συγκείμενον βιβλίον τοῦ τέως βουλευτοῦ καὶ ὑπουργοῦ κ. Κωνστ. Παπαμιχαλοπούλου.

Εἰς τὸν ἀναγνώστην οἶκς δὴποτε σελίδος τοῦ λαμπροῦ βιβλίου ἐπέρχεται αὐθόρμητος ἡ ἐκπληξίς καὶ ἡ ἀπορία: ἀνὴρ ἐπὶ τοσαύτας περιόδους βουλευτικῆς χρηματίας γενόμενος μάλιστα καὶ ὑπουργός, εἶναι δυνατόν νὰ διασώσῃ τοσοῦτον ποιητικὸν οἶστρον, τοσαύτην λεπτὴν εὐπάθειαν πρὸς τὰς εὐκλείας ἀναμνήσεις τοῦ παρελθόντος, τοσαύτην εὐλικρινεῖαν θερμῶς ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἐμμένου πίστεως πρὸς τὰς καλλίστας τοῦ μέλλοντος ἐλπίδας τοῦ ἔθνους, ὥστε νὰ ἐπιχειρήσῃ τὸ μακρὺν προσοχημα εἰς τὰς ἀποτάτας, τὰς εἰς τὰ ἐννέα φεῖ! δέκατα τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν ἀγνώστους ἀλλ' ἑλληνικωτάτας χώρας τοῦ Πόντου, νὰ σκορπίσῃ ἐν αὐταῖς ἄρθρον τὸν σπὸρον τῆς ἐλπίδος ἐπὶ τὴν ἐλευθερίαν μητρόπολιν, νὰ προσκομίσῃ ἐκεῖθεν πρὸς ταύτην τὰ τεκμήρια τῆς πίστεως μυριάδων τέκνων ἀγνωσμένων; Ἰσχυροῦσι λοιπὸν καὶ ἐν τοῖς Ἑλλήσι πολιτευταῖς ἄνδρες, ὡν τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη δὲν ἐξέτριψαν αἱ πρὸς τοὺς ψηφοφόρους χειραφίαι, οὐδ' ἀπῆλθον τὸ ἐνδιαφέρον περὶ τῆς ἀρρήκτου ἐθνικῆς ἐνότητος τοῦ βίᾳ κεχωρισμένου ἑλληνικοῦ ἔθνους αἱ ὑποσχέσεις πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς περὶ διορισμῶν καὶ προβιβάσεων καὶ τῶν τοιοῦτων μελημάτων, ἐν οἷς ἐξαφανίζεται παρὰ τοῖς πλείστοις πᾶσα εὐγενεστέρᾳ μέριμνα;

Εὐτυχῶς ὑπάρχουσιν, ὡς ἀποδεικνύει τὸ ὄρατον βιβλίον τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου.

Πλήρῃ ἀνάλυσιν αὐτοῦ καὶ ὁ χρόνος ἐμποδίζει ἡμᾶς νὰ ποιήσωμεν καὶ αἱ στήλαι τοῦ Ἀγῶνος δὲν ἐπιτρέπουσιν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι. Ἄντ' αὐτῆς ἀναγκαῖον ἐκρίναμεν νὰ παρασχωμεν ἐν δείγμα τῆς μελέτης τοῦ φιλοτιμοτάτου συγγραφέως ἀντιγράφωντες τὸ ἐπόμενον κεφάλαιον περὶ τῆς πόλεως Τραπεζοῦς καὶ ἐπιφυλασσόμενοι ἐν καιρῷ νὰ ἐπανέλθωμεν περὶ τε τοῦ ἐργου καὶ τοῦ εὐγενοῦς ἐργάτου. Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος κεφάλαιον ἔχει οὕτω.

Η ΤΡΑΠΕΖΟΥΣ

Οἱ κάτοικοι ἀπὸ τῆς ἀλώσεως
μέχρι τοῦδε.

Ἡ Μικρὰ Ἀσία, χώρα καθωρισμένη κατὰ τὸ πλείστον φυσικῶς, διακεκριμένη δ' ἀπαρίττουσα γεωγραφικὴν ἑκτασιν, ἀποτελεῖ μόλις τὸ ἐν τρίτον τῶν ἀπεράντων ἀνὰ τὴν Ἀσίαν ἡμετέρας τῆς ἀνατολῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Ἡ ἐπιφάνεια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἶναι ἴση πρὸς 650,000 $\square$ χιλιομέτρων, ἥτοι ὑπερβαίνει κατ' ἑκτασιν τὴν ἐπιφανείαν τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας, τῆς Ἑλβετίας, τῆς Ὀλλανδίας καὶ τοῦ Βελγίου ἡνωμένων. Ἐκ δὲ τῶν 20 Νομαρχικῶν (Βιλαγιέτ) καὶ τῶν 5 Διοικήσεων (Μουτεσαριφλικ), εἰς ὅσας διαιροῦνται αἱ Ἀσιατικαὶ κτήσεις τῆς Τουρκίας, ἡ Μικρὰ Ἀσία περιλαμβάνει, πλὴν τῶν δύο Διοικήσεων Μπιγᾶς καὶ Ἰσμίτ καὶ τοῦ Ἀσιατικοῦ λεγομένου τμήματος τοῦ Νομοῦ Κωνσταντινουπόλεως, δέκα καὶ τρεῖς Νομούς, ὧν εἰς ἐστὶν ὁ Νομὸς τῆς Τραπεζοῦς: ὁ ἀπέραντος οὗτος Νομὸς ἀπλοῦται δραπενοειδῶς ἀνὰ τὰ ΝΑ παράλια τοῦ Εὐξείνου Πόντου ἐπὶ ἐκτάσεως ἐξ ὀλοκλήρων γεωγραφικῶν μοιρῶν, ἥτοι 360 μιλίων, ἢ 650 χιλιομέτρων, ἔχων πλάτος μέγιστον μίαν γεωγραφικὴν μοῖραν, ἥτοι 110 χιλιομέτρων, ἐν τῷ μετὰ τοῦ Ἰεσοῦ Ἀκρωτηρίου καὶ τῶν συνόρων τοῦ Νομοῦ Ἐρζιρούμ, κατὰ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, διαστήματι. ἐμβαδὸν δὲ ὁ Νομὸς Τραπεζοῦς ἔχει 31,300 $\square$ χιλιομέτρων, ἥτοι ἴσον πρὸς τὸ ἡμισυ σχεδὸν τῆς ὅλης ἐπιφανείας τοῦ ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ἀνερχομένης εἰς 65,194 $\square$ χιλιομέτρων. Τέλος δὲ πληθυσμὸν ἔχει ὁ Νομὸς οὗτος 1,200,000 κατοίκων, ὧν οἱ μὲν 900,000 εἰσὶ Τούρκοι, οἱ δὲ 225,000 Χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι, 50,000 Ἀρμένιοι, καὶ οἱ λοιποὶ ἀνερχόμενοι ἐν συνόλῳ εἰς 25,000 εἰσὶ Ἰσραηλῖται, Ἀθίγγανοι καὶ παρεπίδημοι ξένοι. Διοικητικῶς ὁ Νομὸς Τραπεζοῦς διαιρεῖται εἰς τέσσαρας Διοικήσεις (Σαντζακ), ὑποδιαιρούμενας εἰς εἰκοσι καὶ δύο ἐπαρχίας (Καζάδες), καὶ ταύτας ὑποδιαιρούμενας ἐνίοτε, οὐκ ὡς πανταχοῦ, εἰς Δήμους (Ναχίες). Αἱ τέσσαρες Διοικήσεις εἰσὶν αἱ ἑξῆς: Τραπεζοῦς ἐν τῷ κέντρῳ, Λαζίσταν κατ' Ἀνατολὰς πρὸς τὰ ὁριζικὰ σύνορα, Γκιουμουχάνε (Ἀγυροπόλεως) πρὸς Νότον, καὶ Σαμφούιντος πρὸς Δυσμὰς. Κατ' αὐτὰς μὲν ἕστωσαν ἀρχαῖοντα περὶ τοῦ Νομοῦ. Ἡ δὲ πόλις Τραπεζοῦς (Τουρκιστὶ Τραπεζοῦν) περιλαμβάνει μετὰ τῶν συνεχομένων αὐτῇ προστασιῶν πληθυσμὸν 50,470, ὧν Τούρκοι μὲν εἰσὶ κατὰ μέγιστον προσέγγισιν 30,000. Χριστιανοὶ

ἐθινὸν ἡμῶν φρόνημα, οὐτε ἡ βία, οὐτε ἡ ληστεία, ἀλλ' οὐτε τὸ ἐγγερίδιον, ὅπερ πλείστους μὲν μέχρι τοῦδε ἐδολοφόνους προμάχους τοῦ ἑλληνισμοῦ, οὐδέποτε ὅμως θ' ἀνταρτίῃ νόμους ἱστορικούς.

Δι' ὃ ἐγένετο τὸ παρὸν ἡμῶν πρὸς βεβαίωσιν.

Ἐν Τυρνόβῳ τῇ 20 Σεπτεμβρίου 1903.

Ἐπονται ὑπερεκατὸν ὑπογραφαί, ἡ σφραγὶς τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου, τῆς δημογεροντίας τῆς Κοινοτήτος καὶ δύο σωματείων αὐτῆς.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Τὸ πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ δημοσιεύει τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἡκρότως παμψηφεί τὴν ἐκλογὴν Πειραιῶς, καθ' ἣν δήμαρχος Πειραιῶν ἀνεδείχθη ὁ κ. Ἀθ. Μοντζόπουλος, τέως βουλευτὴς Ἀττικῆς. Ἀδελφοί τῆς ἀκρόσεως προσετέθησαν πολλοί, ὧν ὡς σπουδαιότεροι ἀνεγράφησαν τοῦτο μὲν, ὅτι πολλοὶ ψηφοφόροι ἐγκλεισθέντες εἰς μάνδραν τινὰ ὑπὸ τῶν φίλων τοῦ ἐπιτυχόντος δημάρχου ἐπὶ τῇ προφάσει νὰ δωροδοκηθῶσι καὶ ψηφίσωσι, τοῦτο δὲ, ὅτι διὰ πλαστοπροσωπίας ἐψηφοφόρησαν ἄνθρωποι πρὸ πολλοῦ τεθνεώτες καὶ τελευταῖον ἐψηφίσαν ἄλλοι μὴ κεκτημένοι ἢ διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων ἐστερημένοι τοῦ δικαιώματος τῆς ψήφου.

Αἱ ἀτέλειαι αὐταὶ τῆς γνησιότητος τῆς δημοτικῆς ἐκλογῆς Πειραιῶς εἶναι ἀναμφήριστοι. Ἀλλὰ πολλοὺς ἐξένισεν ἡ ἀπόφασις τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν. Ἐκ μακρῆς ἔξωσεν τὰ δικαστήρια ἐπεκύνοντες σχεδὸν κατὰ κανὼνα καὶ τὰς ἀμαρτωλότητας τῶν ἐκλογῶν, πιεζόμενα ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ὑπὸ τῶν πολιτικῶν. Διὰ τοῦτο ἡ ἀπόφασις τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν ἔχει μεγάλην καὶ διπλὴν σημασίαν. Δι' αὐτῆς ἐτεκμηριώθη, ὅτι τὸ δικαστικὸν σῶμα κέντηται καὶ ἄνδρας γενναίους τὴν φρόνησιν, τὴν τιμὴν τῆς ἐσθνευδολογίας καὶ ἀκεραιότητος καὶ ἀμεροληψίας αὐτῶν τιθεμένων ὑπεράνω πάσης ἐπιβολῆς καὶ παντὸς φόβου πρὸς τὴν ἐπέμβασιν τῆς πολιτικῆς, ἀληθινὴν τιμὴν δὲ περιποιούσιν εἰς τὴν δικαιοσύνην τῆς Ἑλλάδος οἱ τρεῖς ἀκέραιοι καὶ ἐντιμοὶ δικασταὶ κ. Ἀγγελᾶς Πρόδρομος, καὶ Κορφιωτάκης καὶ Τσιτσικλῆς Πρωτοδίκαι, οἵτινες διὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτῶν κατέστησαν καὶ αὐτὶς τὴν δικαιοσύνην τὸν ἀσφαλῆ ἐγγυητὴν τῆς γνησιότητος τοῦ φρονήματος τῶν ἐκλογέων καὶ τὸν ἀδέκαστον φρουρὸν τῆς νομίμου ἐλευθερίας τοῦ πολίτου, ἐφ' αἷς ἐδράζονται τῆς πόλεως ἡ εὐταξία καὶ ἡ πρόοδος. Ἰδαίοντος δ' Ἀγῶν, αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συγκαρτεῖ τὸν εἰρηγῆτὴν τῆς λαμπρᾶς αὐτῆς ἀποφάσεως κ. Τσιτσικλῆ, ἣν παρέπει ἐς ἀπὸ τῆς ὁδὸς διπλώμα τῆς τιμῆς τοῦ σταδίου του, ἐν ᾧ τοσοῦτον διαπρέπει ἐπὶ εὐδότητι καὶ τελείᾳ τῶν νόμων ἐγκρατείας.

Ἀλλὰ πλὴν ταύτης ἔχει καὶ ἄλλην γενικωτέραν ἐντιμότητα ἡ ἀκρόσις τῆς δημοτικῆς ἐκλογῆς Πειραιῶς. Ὁ κ. Ἀθ. Μοντζόπουλος, ἀνὴρ κατὰ τὰ ἑλλὰ ἀγαθότατος, εἶναι εἰς τῶν πιστοτάτων φίλων τοῦ κοροδονίου, ὁ ἀρχηγὸς δὲ τοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο γνωστοῦ πολιτικοῦ ἐν Ἑλλάδι κόμματος ἐξ ἰδίων κινήσεων τὰ ἀλλότρια εἶναι ἀδύνατον νὰ συγκαρτεῖ εἰς τὸν κ. Πάλλην, τὸν ἔνδον πρωτοῦπον, ὅτι ἀφῆκε τὴν δικαιοσύνην νὰ ἐπιτελέσῃ ἀνεπηρέαστος καὶ ἐλευθερὰ τὸ καθήκον τῆς. Οἱ θεσμοί, οἱ νόμοι, οἱ συντάγματα εἶναι εὐχνοὶ καὶ ὠραῖοι λόγοι, ἀναγκαῖοι νὰ χρησιμοποιῶνται, ὅπως συγκινῶσι τὰ εὐεθέστα πλήθη τῶν σανιδωφόρων, ἀλλ' ὅταν μεταχειρίζεται τὰς αὐτὰς καὶ ἐφαρμόζει ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτῶν σημασίαν καὶ μάλιστα πρὸς βλάβην τῶν συμφερόντων τοῦ κοροδονίου, τότε ἡ ἀβέβαια εἶναι δεινὴ καὶ ἀσυγχώρητος εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, διότι εἰς μόνον τοὺς μαρτύρους ἐπιτρέπεται νὰ ἀγνοῶσιν, ὅτι κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ τετρακλίου πρωτοῦπον ἡμετέρας τῆς Ἑλλάδος καὶ συντάγματος καὶ θεσμῶν τιμωτέρον καὶ ἱερώτερον εἶναι τὸ κόμμα. Ὅλοι οἱ νόμοι καὶ ὅλα τὰ θέματα σχετικὰ μόνον ἔχουσιν ἀξίαν, ὅταν δὲ καὶ νόμοι καὶ δικαστήρια δὲν ὑπηρετοῦσι τὸ ἀποφάλλον τοῦτο τέρας ἀποβάλλουσι τὸν λόγον τῆς ἀπάρσεως τῶν.

Τούτων οὕτως ἔχοντων ὑπὸ τῶν καλῶς μεμνημένων εἰς τὰς πόλεις τῶν ἐν Ἑλλάδι κομμάτων πιστεύεται, ὅτι ἡ ἀκρόσις τῆς ἐκλογῆς Πειραιῶς θὰ δώσῃ τὸ τελευταῖον κτύπημα εἰς τοὺς ἱκανῶς μέχρι τοῦδε χαλαρωθέντας θεσμούς. Πάλλη καὶ Ἀηλιγιάνη, δὲν εἶναι δὲ ἀδύνατον νὰ ἴδωμεν, ὅτι τὰ πράγματα ἐστράφησαν καὶ πάλιν πρὸς τὸ σημεῖον, ἐξ οὗ μόλις ἀπεμακρύνθησαν. Διότι πρέπει νὰ εἰπωμεν τὴν ἀλήθειαν ἀπερίφραστον. Τὸ κύριον γνώρισμα τῆς ὑπὸ τὸν κ. Πάλλην κυβερνήσεως κατέστη ἀπὸ δύο μηνῶν ἡ φαντασία μεταβολὴ τὴν ἐκείνου τῆς γνώμης τῆς προτερείας. Οὐδέμια παρήλθεν ἑβδομάς δυναμένη νὰ καυχήσῃ, ὅτι ἐκράτησε τὸν κ. Πάλλην μέχρι τοῦ τέλους τῆς ἐν τῇ γνώμῃ, ἣν ἐξέφρασαν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς. Σημερον διεσπάλιστο, ὅτι αἱ σχέσεις Πάλλη καὶ Ἀηλιγιάνη κατέστησαν εἰς ποτὲ καὶ ἄλλοτε τρυφερόταται, αὐτοὶ, ὅτι διεκόπησαν, τὴν ὅσπερ αἶμα, ὅτι ἡ κυβερνήσις θὰ ἐμφανισθῇ πρὸς τῆς βουλῆς εἰσαγόνσα στρατιωτικὰ νομοσχέδια, τὴν μεθεπομένην, ὅτι ἂν μὴ λάβῃ ἡ κυβερνήσις τὴν διάλυσιν τῆς βουλῆς ἢ τὴν διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ἐπὶ τῆς τεσσαρακοσθῆς, θὰ παραιτηθῇ. Τῆς διαδόσεως ταύτης ἦτο κατὰ τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα τὸ κυριαρχεῖν ἐν τῇ πολιτικῇ στερεώματι τῆς Ἑλλάδος ἑξῆς. Ἀλλ' ἡ ἀκρόσις τῆς ἐκλογῆς Πειραιῶς—ἐπὶ δὲ ἀν' ἐκείνην ὁ κ. πρωτοῦπον ὅπως ἐποσεθῇ εἰς τὸν κοροδονίον τὴν παρὰ τῇ Ἐφεστῇ Ἀθηνῶν, παρ' ᾧ δὲ ἐκκλήθη ἡ ἀπόφασις τοῦ Πρωτοδικείου, πρωτοῦπον τὴν παρὰ τῇ Ἐφεστῇ πρὸς σπηλιάν τοῦ κοροδονίου φίλον κ. Μοντζόπουλον, —καθιστᾷ ἀπῆλθον τὴν λύσιν ταύτην τοῦ πολιτικοῦ τῆς Ἑλλάδος προβλήματος. Διότι οὕτως

κομματικὸν συμφέρον, οὐτε πολιτικὴν φιλοδοξίαν, ἢν ὑποθέτομεν, ὅτι ἔχει ὁ κ. Πάλλης, θὰ ὑπηρετήσῃ διακόπτει τὰς ἐργασίας τῆς βουλῆς ἡδυνάων αὐτῇ, ἂν ὅποτεθῇ, ὅτι θὰ εὖρη συμφωνίαν εἰς θάτερον τοῦτον τὸν βασιλεῖα. Νὰ διακόψῃ τὰς ἐργασίας τῆς βουλῆς πρὸς σκοπὸν τίναν; Ἰνα παρασκευασθῇ ὅπως εἰσαγῇ νομοθετήματα ἀνορθοῦντα τὰ οἰκονομικὰ τῆς χώρας καὶ συντάσσοντα τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις τῆς Ἑλλάδος; Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἡδὴ τὸν κατάλληλον καιρὸν νὰ πράξῃ καθ' ὅλον τὸ θέρος, ἂν δὲ μὴ ἤρκεσεν αὐτῷ ὁ χρόνος οὗτος, πολλὸ ὀλιγώτερον θὰ ἀρκέσῃ τὸ τεσσαρακοσθῆς ἡμερον διάστημα. Ἀλλὰ τὸ νὰ διαλύσῃ τὴν βουλὴν ποῖον τέλος θὰ ὑπηρετήσῃ; Ἰνα ἀποκρούσας τὴν σύμπραξιν Θεοτόκη καὶ Ζαῖμη καὶ ἐκδιωχθῇ ἐπὶ ἀπιστίᾳ ὑπὸ τοῦ κοροδονίου καὶ μὲν ὁ κ. Πάλλης, ὅταν ἀντίκειται εἰς τὴν νομοσύνην καὶ τοῦ κοινοῦ ἀνθρώπου, βέβαιον δὲ εἶναι, ὅτι μερίζοντα ταύτης κέντηται ὁ κ. Πάλλης. Κατ' ἀνάγκην ἄρα εἰς τοῦτο περιστάντων τῶν πραγμάτων, ἐπανερχόμεθα εἰς τὰς ἐλπίδας, ὅτι ὁ κ. Πάλλης ὡς πρωτοῦπον ἔτε μετὰ τῶν ἔνδον συνυπονομένων, ἔτε τούτων παραιτούμενων διὰ τῆς παραδοχῆς ἑλλαν θὰ ἐμφανισθῇ πρὸς τῆς βουλῆς φέρων πρὸ αὐτῆς τὴν παρασκευασθεῖσαν νομοθετικὴν ἐργασίαν καὶ ἐρεθίζοντος εἰς τὴν υποστήριξιν τῶν ἡνωμένων κομμάτων Ζαῖμη-Θεοτόκη. Τὰ πράγματα ἐξωθοῦσι καὶ πάλιν τὸν κ. Πάλλην νὰ λάβῃ τὴν ἐντολήν ἐκείνην ὅσον καὶ νὰ διαπραγμάτευῃ τῆς Ἑλλάδος ὅσα δὲν ἡδυνήθησαν οὐδὲ τὰ ἱσχυρότατα ὑπὸ τῶν ὑπονορήσεων. Διότι ἡ δύναμις τῆς δικαστικῆς τῶν κ. Πάλλην κυβερνήσεως εἶναι δύναμις ψυχολογικὴ, πολλὴ ὑπερέτα τῆς τῶν ἀντιθέτων, ἐξ αὐτοῦ δ' ἐξαρτᾶται νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς εὐνοίας τῆς τύχης καὶ νὰ χαρῆξῃ τὸ ὄνομα τοῦ βαδύτατος ἐν τῇ πλῆρῃ ἀκοσμίᾳ, συγχύσεως, παρανοίας, ἀσυνειδήσιας καὶ ἀναισθησίας πολιτικῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰ τελευταῖα δέκα καὶ πέντε ἰδίᾳ ἔτη.

Ἀρὰ γὰρ θὰ τὸ πράξῃ; Τὸ λάλον τῆς Πυθίας ὕδωρ ἐσέργησε τὴν αἰώνιον ἀγῆν, τὴν φωνὴν δὲ μόνον τῶν πραγμάτων συμβουλευταὶ ὁ συντάσσων τὸν φύλλον τοῦτο. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἀναμεινωμεν κατ' ἀνάγκην μέχρι οὗ λαλήσωσι τὰ πράγματα.

Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν ὁ ἐπιφανέστατος ἑλληνιστὴς τῆς Εὐρώπης καθηγητὴς Βιλλιαμόβιτς Μαϊλένδωφ, ὁποῖος πολλὰς ἐγένετο μυσταὶ ἐν τῷ Ἀγῶνι, μάλιστα δὲ διὰ τὰς περὶ τῆς μορφωτικῆς δυνάμεως τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης σοφιστάτας γνώμας τῶν. Ὁ διὰ τῆς ἀγῆς ἦλθεν ἐν τῷ τρίτῳ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἵνα σπουδάσῃ καὶ αὐτὸς τὰς ἐργασίας τῆς ἀρχαίας, ἐφορῶντα δὲ νῦν ἐν Ἀθῆναις. Πρὸς συντάκτην τοῦ Ἀσπερ, συντηγόντα αὐτῷ ἐν τῷ ξενοδοχείῳ καὶ περὶ πολλῶν ἐρωτημάτων εἶπε περὶ τοῦ σημειοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος, ὅπερ ἀνεκίνησε προσφάτως ὁ κ. Κρουμβάχερ, τὰ ἐκόμενα:

Ἡμεῖς οἱ ἔξωτι δὲν ὀφείλομεν καὶ οὐδὲν ἔχομεν δικαίωμα νὰ ὑποδεικνύωμεν εἰς τοὺς Ἕλληνας ποίαν γλῶσσαν πρέπει νὰ ἀκολουθήσωσιν. Ὅπως αἱ Ἀθῆναι τῶρα, ὡς πόλις ἔχουσιν ἴδιον σχῆμα καὶ πολιτισμὸν, οὕτω καὶ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς, ὁλόκληρον τὸ ἔθνος ἐμφορῶσιν ἴδιον σχῆμα καὶ πολιτισμὸν. Νὰ διδάξωμεν ἡμεῖς οἱ Εὐρωπαῖοι τοὺς Ἕλληνας πᾶσι πρέπει νὰ γράφουν καὶ μιλοῦν τὴν γλῶσσαν τῶν; Ὁχι! Αὐτὸ εἶναι παρὰ πολλὴ ἀπαιτητικὴν. Ἡμεῖς μόνον τὴν ἱστορίαν μελετῶμεν καὶ ὀφείλομεν νὰ ὁμιλοῦμεν μετὰ πολλῆς ἀμεροληψίας περὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς γλώσσης, τὴν ὅποιαν μόνον εἰς δικαιοσύνην νὰ πλουτίσῃτε καὶ καθορίσῃτε ἀνολόγητος τῆς πνευματικῆς ὁμῶν αὐτοτελείας. Ἐρωτηθεὶς δὲ περὶ τῶν γνώμων τοῦ κ. Κρουμβάχερ εἶπεν.

Ἡμεῖς οἱ κ. Κρουμβάχερ, τὸν διακεκριμένον βυζαντινολόγον, ἐγραψα ἄλλοτε. Δὲν συμφωνῶ καθ' ὅλον μὲν τὰς γνώμας. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἄλλως τε ἔχετε τὸν διαπεραιότερον γλωσσολόγον τῆς Εὐρώπης, τὸν κ. Γ. Χατζιδάκη (Σημ. Ἀγῶνος, οὗ ἔχει τὸ ἡμέτερον φύλλον τὴν τιμὴν νὰ δημοσιεύῃ ἐν ἐπιφυλλίδι τὰς περὶ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἰδέας), τὸν ὅποιον εἴβωμαι καὶ ἐκτιμῶ διὰ τὰς περὶ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἐπιστημονικὰς του ἐργασίας.

Τὴν 3 μ.μ. τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐγένετο ἡ τῆς τριτῆς τριμηνίας τοῦ ἐτους τοῦτον κλήρωσις τῶν λαγίων τῶν Ἀρχαιοτήτων, καθ' ἣν ἐξήχθησαν ἐκ τῆς κληρωσίδος 117 ἐν ὅλῳ ἀριθμοί, ἐξ ὧν πρῶτος οἱ 117, ἐξ ὧν δὲ μὲν πρῶτος κερδίσει 25.000 δρ. ὁ δεύτερος καὶ τρίτος ἀνὰ 3.000, οἱ τέσσαρες κατόπιν ἀνὰ 1000 δραχμὰς καὶ οἱ δέκα τελευταῖοι ἀνὰ 500 δραχμὰς ἕκαστος.

63244	32698	30315	49776	07891
37147	32358	59988	25468	13391
37865	67645	61986	11229	60090
35962	18526			

Οἱ ἑκατὸν δ' ἐπόμενοι ἀριθμοὶ κερδίζουν ἀνὰ 100 δραχμὰς ἕκαστος.

25271	03049	47608	12165	60966
74056	57299	13341	02502	40851
36406	65321	49831	38009	59962
27006	40580	58115	65136	57617
52192	36063	44704	53706	70062
27934	69988	38728	39599	26298
91139	72916	52190	66575	23374
42422	73084	39403	52610	02550
08138	59066	34505	56165	51342
65650	53826	71272	53086	69478
62239	27543	19290	25594	17017
58857	51440	70424	19552	45124
68046	21815	11761	65455	16874
29262	34874	48669	09910	63427
20230	59974	17927	24323	21625
13918	51250	52775	06104	08950
25563	69200	16686	01803	26149

02523	49709	00062	52897	71854
08387	29011	09486	56596	66415
48956	67837			

Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα μεγαλοπρεπέστατα ἐτελέσθησαν ἐν Λευκάδι τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς αὐτοῦ στήθεως ἀναθηματικῆς στήλης ὑπὲρ τῶν κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897 πεσόντων Λευκαδίων. Ὁ συνταγματάρχης Μάννης, εἰς τῶν ἐπιτελεσάντων ἐν Ἠπείρῳ ἀνελλιπέστατα τὸ στρατιωτικὸν αὐτοῦ καθήκον, σφόδρα συγκινημένους ὥραον ἀπύθνηνται χαίρεισιν πρὸς τοὺς τετιμημένους τῆς Λευκάδος, ἡρώτων δ' ἐκεῖ, προπορευομένης τῆς μουσικῆς, καὶ οἱ μνηστῆρες ἔχοντες καὶ θήλειαι ὄλων τῶν σχολείων τῆς πρωτευούσης τῆς νήσου. Ἀμφοτέρωθεν ὡσαύτως, χειροκροτήθησαν παρ' ἀπάντων λόγον, ἐξερῶντες καὶ ὁ δήμαρχος Λευκάδος κ. Βεργιωτῆς.

Τὴν ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΑΝ Παρασκευὴν ἡ θαρρητικὴ μοῖρα τοῦ στόλου, ἣς ἐφέβαινε καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν καὶ στρατιωτικῶν κ. Κωνσταντίνος, ἐξετέλεσε παρὰ τὴν Ἀγρινεῖα γυμνάσια νυκτερινῶν ἐνοπρίων πυρῶν.

Ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν ἐγένετο οὕτω: Καὶ πρῶτον μὲν τὰ θαρηκτὰ ἤρξαντο νὰ βάλλωσι διὰ τῶν τεσσάρων τῶν ταχυβόλων ἑκάστον, ὅπως ἀνὰ 48 βολὰς. Τὰ ταχυβόλα ἦσαν διαμέτρου 65 χιλιομέτρων.

Ὁ στόλος ἦτο κινητὸς ἐπὶ σχεδία, ἐρρομυλῶν καὶ δὲ μετὰ τὴν 8 μ.μ. καθ' ὥραν ὑπὸ τοῦ πηλιδέτιδος διὰ κάλων 300 μέτρων μήκους. Ἐπὶ τῆς σχεδίας ἦσαν προσκολλημένα παντὰ παριστάμενα τορπιλλοβόλον καὶ πρόσοψιν ὑπὲρ εἰς πλάτος μὲν 6,60. ὕψος δὲ 3,30, ἦτο δὲ διηρημένον κατὰ ζώνας.

Τὰ θαρηκτὰ πηλιομετρημένα εἰς τὴν ἀκτὴν τοῦ Ἀγρινεῖου ἔβαλον κατὰ τοῦ στόχου εὐθὺς ὡς διήρχετο οὗτος διὰ τοῦ τομῆος ἐνδὸς ἑκάστου, ὅπως ἦτο 600. Μετ' ἐκείνην βολὴν ἡ τορπιλλοβόλις ἡ ὀρμυλῶσα τὸν στόλον, ἵστατο καὶ ἀετμάκτος πλησιάζουσα αὐτὸν ἐξήλεγε τὴν ἐπιτυχίαν τῆς βουλῆς.

Ἡ ἀπόστασις τοῦ διαδρομοῦντος στόχου ἐφέρετο μετὰ τὴν 2000 καὶ 2400 μέτρων.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς διὰ τῶν ταχυβόλων ἐκτέλεσεως τῶν πυρῶν, ἦντις διήρκεσε μέχρι τῆς 8 1/2 μ. μ. ἦτοι μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν ἐγένετο ἐναρξὶς πυρῶν διὰ τῶν μνηστῶν, τὰ ὅποια ἔβαλον ἀπὸ ἀποστάσεως 600—800 μέτρων.

Κατὰ τοὺς γενομένους προχείρους ὑπολογισμοὺς ἡ ἐπιτυχία τῶν γενομένων γυμνασίων εἶναι 20 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῶν βιφθεισῶν βολῶν, θεωρεῖται δὲ καλὴ ὡς ἐκ τῶν δυσκολιῶν, αἵτινες παρεμβάλλονται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν.

ΕΝΕΚΑ ἀποδοχῆτων προσκομμάτων ἡ εἰς χορὴν παραδόσις τοῦ τμήματος τοῦ λαρισκοῦ σιδηροδρόμου ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Λαβδείαν θὰ βραδύνῃ ἐπὶ δύο μῆρας πέραν τοῦ ἀρχικῶς υπολογισθέντος χρόνου. Οὕτω ἐλπίζεται, ὅτι ἡ παρὰ δόσις τοῦ τμήματος τοῦτον θὰ γίνῃ κατὰ τὸ πρῶτον δεκάημερον τοῦ ἐπιότιος μηνὸς Ἰανουαρίου.

ΚΑΤΑ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τῆς Ἰερᾶς Συνόδου συνετάχθη ἔγγραφο πρὸς τὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως, διὰ τοῦ ὁποῦ παρακαλεῖται οὗτος νὰ ποστειλῇ ἔνταθθα, ὅπως διδάξῃ τὴν Βυζαντινὴν Μουσικὴν εἰς τὸ Ὡδεῖον τὸν κ. Εὐθ. Παπαδόπουλον. Τὸ ἔγγραφο τοῦτο τῆς Συνόδου ἀπεστάλη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅπως μεριμνήσῃ τοῦτο νὰ τὸ ἀποστείλῃ εἰς τὸν πρὸς ἐν ὅρον διὰ τῆς ἐν Κων/πόλει ἐλ. ληνικῆς πρεσβείας.

Τὴν 18ην ἱσταμένου θὰ συγκροτηθῇ γεωργικὸν συνέδριον, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἐξελεγχθῶσιν οἱ πρωτοποιοὶ τῶν γεωργικῶν σταθμῶν καὶ θὰ ληφθῇ ἀπόφασις περὶ ἀνεργείας νέων τοιούτων. Τὸ συνέδριον θὰ ἀποτελέσωσιν οἱ διευθυνταὶ τῶν γεωργικῶν σταθμῶν, ὁ τελεματάρχης τοῦ γεωργικοῦ τμήματος καὶ εἰς ἐπιθεωρητῆς, θὰ συνέλθωσι δὲ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ο ΕΝ Σάμῳ ἔμπορος καπνῶν κ. Βαρεϊδάκης ὅστις ἔχει ἀποστείλει εἰς τὴν Ἀ. Ἐκδοσὶν ἐκδόματα ἀξίας 800 φρ. ἐδήλωσεν ὅτι διαθέτει τὰς εἰς τῆς πολιτικῆς τῶν ἐκδομάτων του εἰσπραξίας ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ στόλου.

Ἐπίσης εἰς ὁμοίαν δήλωσιν προσῆλθε καὶ ἕτερος ἐκ Σάμου ἐκδότης οἰνῶν καὶ ποτῶν ἀξίας δρ. 500.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Μοναστηρίου ἀπὸ 6 Ὀκτωβρίου.

Ἄ.Ο.Τ. δὲν ἡδυνήθη νὰ καταρθῶσιν ὁδοποιεῖα χιλιάδων τουρκικῶν στρατῶν, ἐπέτυχεν εἰς Ἑλλήν, ὁ Νικόλαος Τσανόπουλος. Οὗτος παραλαβὸν μετ' ἐπὶ μόνον αἰτίαν πρὸς τὸν Βαλὴν Μοναστηρίου 30 στρατιώταις, κατὰ τὴν μετὰ δὲ τῶν τριῶν ἡμερῶν καταδιώξιν, νὰ φωνάσῃ τὸν ἀπαίστην ὁργανωτὴν τοῦ βελευρῶν κομιτάτου Βόριν Σαράφω καὶ δύο αὐτοῦ συντρόφους τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς πρὸς τὸ Σάββατον, 27 Σεπτεμβρίου, ἐπὶ τῶν ὁρέων τῶν γνωστῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα Μπουρ παρὰ τὸ Πισσάριον. Τὴν ἐξάφνης ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς τοῦ ἀρχιλοῦ ἀνέλαβε νὰ φέρῃ εἰς πέρας ὁ Ν. Τσανόπουλος εἰς ἀφορμὰν προσωπικῆς ἐκ-

δικήσεως. Διετῆρε ἐπὶ τοῦ ὄρους Μπουρ πικρὸν χεῖρον, ὅπερ οἱ τοῦ κομιτάτου ἐνέπρησαν φονεύσας συγχρόνους τὸν τε ἀδελφὸν καὶ τὸν ἀνιψιὸν τοῦ Τσανόπουλου.

Κατ' ἀρχὰς ἡμφισθητήθη ἡ ταυτότης τοῦ πτώματος, ἀλλ' ὡς γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Φλωρίνης, ἡ ταυτότης αὕτη ἐπεβεβαιώθη ἀσφαλῶστα καὶ ἀνεγνωρίσθη, ὅτι εἶναι τοῦ Β. Σαράφω. Οἱ Τούρκοι ἡμφισθητήσαν τὸ γεγονός κατ' ἀρχὰς, διότι δὲν εὐρίσκουσι συμφέρον νὰ ὁμολογήσωσιν, ὅτι Ἑλλήνι κατάρθωσε νὰ φονεύσῃ τὸν ἐπὶ πεντακοσίαις λίραις ἐπικεκρυγμένον λήσταρχον. Νῦν ἀρνούνται νὰ δώσωσι τὴν ἀμοιβήν, διότι διεκδικεῖ τὸν φόνον τῶν Βουλγάρων ὁ συνοδὸς τὸ ἀπόσπασμα Τούρκος λοχίας.

Καθ' ἐκαστὴν οἱ ὁπαδοὶ τοῦ κομιτάτου προσέχοντα καὶ παραδίδουσι τὰ δοθέντα αὐτοῖς δπλα. Ἀλλ' ἀμφιβάλω πολὺ, ὅτι θὰ ἐιρηνεύσωσι τὰ πράγματα τελείως.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 18

Ἔντοκος Καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἥτοι εἰς γράμματα καὶ λίρας στερλίας ἀποδοτέας εἰς ὠρισμένην προθεσίαν ἢ διὰ διαρκείας